Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum

Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497

Matth. 9. ctis sanis: s male habentib⁹. Propṫ hoc ḡ id est ꝓ
Matth. 8 pter hāc humilitatē: multi ab oriēte ꝛ occidēte veni
ent ꝛ recumbēt cū abraā ꝛ isaac ꝛ iacob in regno ce
loꝝ: filij aūt regni ibūt in tenebras exteriores: Ecce
mortales estis: ecce carnē putrescentē portatis: ꝛ si
Ps. 8j. cut vnus ex pncipib⁹ cadetis: sicut hoīes moriemī:
ꝛ cadetis sicut diabol⁹. Quid vobis ꝓdest medicīa
mortalitatis: Supbus diabol⁹ tanq̄ angel⁹: nō ha
bēs carnē mortalē: tu aūt q̄ accepisti mortalē carnē:
ꝛ nec hoc tibi ꝓdest: vt tāta infirmitate hūilieris: si
cut vnus ex pncipib⁹ cades. Ipa est ḡ gratia bnficij
dei prima: redigere nos ad ꝯfessionē infirmitatis: vt
quicq̄d boni possum⁹: q̄cq̄d potētes sum⁹ in illo si
1. Cor. 1. mus: vt q̄ gloriat: in dn̄o glorieṫ. Qn̄ infirmor inq̄t
2. Cor. 12. tunc potēs sum. Pro iniq̄tate erudisti hoīem. Et ta
bescere fecisti sicut araneā animā meā. Uerūta
Ar. † nō habet. men vane cōturbaṫ omnis homo † viuēs.
Redit ad illud qd̄ pauloante cōmemorauit: q̄uis h
ꝓficiat: vane ꝯturbaṫ oīs hō viuēs: viuēs vtiq̄ in
incerto. Quis em̄ vel de ipso bono suo secur⁹ ē: Ua
Ps. 54. ne cōturbaṫ. Iactet in dn̄m curā suā: in illū iactet q̄c
q̄d sollicitus est: ipe nutriat: ipe custodiat. Quid em̄
in hac terra certū est nisi mors: Cōsiderate oīa om
nino: vel bona: vel mala vitę hui⁹: vł in ipa iusticia:
vel in ipsa iniq̄tate: quid h certū est nisi mors: Pro
fecisti: q̄ sis hodie scis: q̄d futur⁹ sis crastino nescis.
Peccator es: quid sis hodie scis: q̄d sis crastino ne
scis. Speras pecuniā: incertū est an ꝓueniat. Spe
ras vxorē: incertū est an accipias: vel q̄lē accipias.
Speras filios: incertū est an nascanṫ. Nati sunt: in
certū est an viuant. Uiuūt: incertū est an ꝓficiāt: an
deficiāt. Quocunq̄ te verteris: incerta oīa: Sola
mors certa. Paup es: incertū est an ditescas. Indo
ctus: incertū est an erudiaris. Imbecillis: incertum
est an cōualescas. Nat⁹ es: certū est q᷑ morieris. Et
in hoc ipo q᷑ mors certa est: dies mortis incert⁹ est.
Itaq̄ hęc incerta: vbi sola mors est certa: cui⁹ etiā
hora incerta: ꝛ sola multū caueṫ q̄ nullo mō deuita
tur. Omnis hō viuens vane ꝯturbaṫ. Ergo inter h
iam trāsiliēs: iam in q̄busdā superiorib⁹ agens: hęc
ima ꝯtemnēs inṫ hęc posit⁹. Exaudi: inq̄t: ora
tionem meā. De quib⁹ gaudeā: de quib⁹ gemā:
De transactis gaudeo: ꝓ his q̄ restant gemo. Exau
di orōnē meā. Et depcationē meā: aurib⁹ p
cipe lachrymas meas. Nūq̄d ei q᷑ tāta trāsili
ui: q᷑ tāta trāscēdi: iā n̄ fleo: Nōne mł̄to magis fleo:
Eccs. 1. q᷑ qui apponit sciam: apponit dolorē: Nonne quāto
magis qd̄ abest desidero: tāto magis donec veniat
gemo: tāto magꝫ donec veniat fleo: Nōne q̄nto ma
Matth. 24. gis crescunt scādala: q̄to magꝫ abūdat iniq̄tas: tan
Hierc. 9. to magꝫ refrigescit charitas mł̄toꝝ: dico: Quis da
bit capiti meo aquā: ꝛ ocłis meis fontē lachrymaꝝ:
Exaudi orōnē meā ꝛ depcationē meā: aurib⁹ pcipe
Ar. † nō habet. lachrymas meas. Ne sileas † a me: ne obsur
descā in ęternū. Ne sileas a me vt audiā te. Oc
culte em̄ dicit de⁹: multis in corde loquiṫ: ꝛ magnus
ibi sonus: in magno silentio cordis: qn̄ magna voce
Ps. 34. dicit: Sal⁹ tua ego sū. Dic inq̄t aīę meę: sal⁹ tua ego
sū. Ab hac voce: q᷑ dixit de⁹ aīe: Sal⁹ tua ego sum:
Ar. † aduena. optat ne sileaṫ ab illo. Ne sileas a me. Qm̄ † inq̄
linus ego sum apud te. Sꝫ apd̄ te inq̄lin⁹: apd̄
diabolū cū essem inq̄lin⁹ erā: s malū dn̄m habebā.
Nunc aūt iā quidē apud te: s adhuc inq̄lin⁹. Quid

est inq̄lin⁹: Un̄ migratur⁹ sū: n̄ vbi ppetuo māsur⁹.
Ubi ppetuo sū māsur⁹: dicaṫ dom⁹ mea: Un̄ migra
turus sum qualis iste: iam magnus inquilinus sum:
sed tamen apud deum meum sum inquilinus: apud
quē domo accepta māsur⁹ sū. Sꝫ q̄ dom⁹ est: Quo
migrādū ē ex h iq̄linatu: Recogṅscite illā domū: de q̄ 2. Cor. 5.
dicit apłs: Habitationē habem⁹ ex deo: domū non
manu factā: ęternā in cęlis. Si dom⁹ hęc eterna est ī
cęlis: cū ad eā venerim⁹: inq̄lini nō erimus. Quō em̄
eris inq̄lin⁹ in ęterna domo: Hic aūt vbi dictur⁹ ē
dn̄s domus: migra: ꝛ qn̄ dicturus est nescis: parat⁹
esto: Desiderādo aūt domū ęternā patus eris: nec
succēseas ei: q᷑ cū vult dič migra. Nō em̄ cautionē
tibi fec̄: ꝛ placito q̄dā se obstrixit: ꝛ ꝯductor domus
accessisti certa pēsione ad certū tp̄s: qn̄ vult dn̄s ei⁹
migratur⁹ es. Iō em̄ gratis manes: q᷑ īquilin⁹ ego
sum apud te. Et peregrinus. Ergo ibi patria:
ibi domus: inquilin⁹ apud te: ꝛ peregrinus. Et hic
sbaudiṫ apd̄ te. Multi em̄ pegrini sunt cū diabolo:
q̄ aūt iā crediderūt ꝛ fideles sūt: pegrini q̄deꝫ sūt: q᷑
nōdū ad illā patriā domūq̄ venerūt: s tn̄ apud deū Ibidem.
sūt. Qz diu ei sum⁹ ī corpe: pegrinam̄ a dn̄o: ꝛ ambi
m⁹: siue h manētes siue pegrinantes placere illi. Et
pegrin⁹ et inquilinus. Sicut oēs patres mei.
Si ergo sicut omnes patres mei: dicturus sum me
nō emigraturꝝ cū illi migrauerint: Alia ꝯditiōe mā
sur⁹ sū q̄ illi māserūt. Quid ḡ restat vt petā: q᷑ hic
sine dubio migratur⁹ sū: † Dimitte me vt refri Ar. † mihi † abeam
gerer pus q̄ † eā. Uide ide Idithū q̄s nodos ha
beas remittēdos tibi: quib⁹ remissis refrigerari vis
prius q̄ eas. Habes em̄ aliq̄s ęst⁹ a q̄b⁹ vis refrige
rari: ꝛ dicꝫ: remitte mihi. Quid remittet tibi: nisi for
te illū scrupulū vbi dicis: ꝛ vnde dicis: Dimitte no Matth.
bis debita nr̄a: Dimitte mihi pus q̄ eā. Et ampli⁹
iam nō ero. Immunē me fac a pctīs pus q̄ eā: ne
cū pctīs eā: Remitte mihi vt req̄escā in ꝯscia mea:
vt exonerata sit ęstu sollicitudinis: q̄ sollicitudine cu
rā gerā ꝓ pctō meo. Remitte mihi vt refrigerer an̄
oīa prius q̄ eā: ꝛ ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi nō
remiseris vt refrigerer: ibo ꝛ nō ero pus q̄ eā. Quia
si iero: iam n̄ ero: remitte mihi vt refrigerer. Est q̄
stio oborta quō iam n̄ erit. Ecce nō it ad requiē: qd̄
auertat deus ab Idithū. Ibi em̄ plane Idithū ad
requiē ibit. Sꝫ fac aliquē iniquū nō Idithū: nō trā
silientē: hic thesaurizantē: īcubatorē: iniquū: supbū:
iactantē: elatū: paupis ante ianuā iacētis ꝯtempto
rem: Nōne ꝛ ipe erit: Quid est ḡ nō ero: Si em̄ di
ues ille nō erat: q̄s est q̄ ardebat: Quis est q̄ guttaꝫ
aq̄ de digito Lazari stillari ī linguā suā desiderabat. Luce. 16.
Quis est q̄ dicebat: Pr̄ abraā mitte lazaꝝ: Utiq̄ q̄
loquereṫ erat: ꝛ q̄ arderet erat: ꝛ q̄ resurgat in finē: ꝛ
q̄ cū diabolo ęterno igne dānēṫ. Quid est ḡ: nō ero:
nisi respiciat iste Idithū. Quid est esse ꝛ nō esse. Ui
debat em̄ illū finē q̄ corde poterat: q̄ mētꝫ acie vale
bat: quē sibi ośndi desiderauerat dicēs: Notū fac mi
hi dn̄e finē meū. Uidebat nūeꝝ dieꝝ suoꝝ q̄ est. At
tēdebat infra oīa q̄ sunt: in cōpatiōe illi⁹ eē nō eē: ꝛ
se n̄ eē dicebat. Illa em̄ pmanēt: ista mutabilia sūt:
mortalia: fragilia: ꝛ dolor ipse ętern⁹: peln⁹ corrupti
onis adhuc nō finiṫ: vt sine fine finiaṫ. Respexit er
go beatā illā regionē: beatā patriā: beatā domum:
vbi pticipes sūt sancti vitę sempiṫnę atq̄ incōmuta
bilis veritatis: ꝛ timuit extra ire vbi non est esse: ibi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0140

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG